

6943

Bibl. Jag

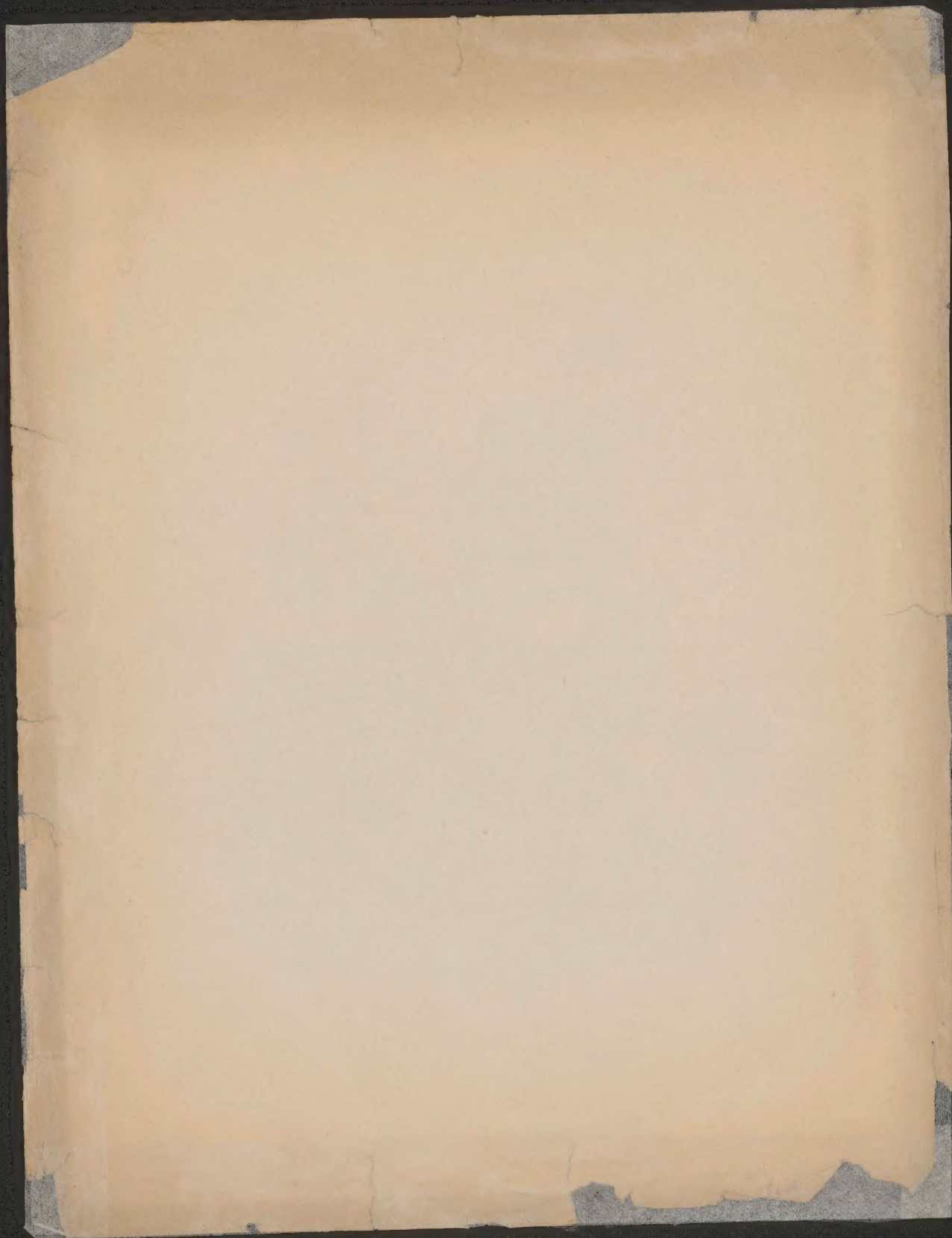
U

Artykuły
do Encyklopedji Rosyjskiej pisane
i wydrukowane przez redakcyę.

Bis kypolwa
Lucie na
Wotymin

Feb. 1913

Lucnie biskupstwo, jego crekcyja i historia
 szereg bpiów, ich przywileje kapitulu, rozle-
 głosc tego bpsstwa, liczba dekanatów
 i kościołów dawna; lewarskiejra katedra
 Kolegiaty, seminaria, klasztory i synody.

2) Bpsstwo Lucnie pierwotnie erygowane
 we Włodzimierzu - Wolyńskim stolicy bar.
 dro dawnej bpa ruskiego, według Długosza
 1375. r. powołującego się na bullę Gregorza
 XI, którą wydrukowali in extenso Karu.
 w Kiedzie XXVI tom. X stron. 66
 w edycyi Lipskiej i Theiner tom I stron.
 713. — Późniejsi historycy domysławia-
 ją się dawniejszej egzystencyi bpsstwa luc-
 niekiego, gubią się w domysłach i nie
 stanowiącego o jego powstaniu powieścić
 nie umieją. Publiowici Władysław, po-
 źniejsi bary bpa. gzierniści i prymas
 w dziele pod tytułem: "Świat we Wszech-
 swoich crejciach większych i mniejszych"
 stron. 296. przypisuje fundacyę bpsstwa
 Lucniekiego Bolesławowi księdze wstydliwemu
 1264. r. po zawiązaniu Jadrzyńców z
 ich modrą Komatem, a na dowód swego
 stwierdzenia powołuje na wzmienną
 Tronera

Kromera w Ks. IX stron. 162; lecz ten wstąpił
w edycy: Kolumbiej mowi tylko ogólnie o przy-
jęciu Palestyna młodziwego nad Tatr-
wianami i o zamiarach tego monarchy
założenia bpa turowskiego na Podlasiu
do czego jednak nie przysto chociaż już
papiere: Innocenty IV. i Alexander IV.
nie Urban IV. jak pisał Kromer loco citato
wysłali bulle erekcyjne i mianowali
tej nowej stolicy bpa pasterzy. Pierwszy
to jest: Innocenty IV pisał do bpa Got-
nowy 1249 r. by wysłali na bpa Feodora.
gów Henryka z radom Karłowickiego, poświę-
cającego się nawracaniu tych pogańskich
narodów. Drugi raz pisał tenże Innocenty
IV 1254 r. do Girona opata z Meranu lega-
ta swego w Polsce, aby najpierw upominał
bpa krakowskiego, o jego powinności założe-
nia bpa turowskiego, czego, jeżeli nie dąsł.
ni bpa krakowski, on sam pisał polecić
katedre tam erygowanej i pastera godnego jej
mianować. Drugi to jest: Alexander IV pisał
1257 r. do arcybpa gnieźnieńskiego i bpa krakowskiego
polecając im fundować bpa turowskiego
i wysłać na pastera tego bpa Bar-
thomeja z Czech kapłana rektora
franciszkańskiego. Theiner tom. I stron
47, 57 i 72. Bpa turowskiego nie przysto
do skutku

według Naruszevicza /tomo III pag. 186/ Jella pretensy-
bpa lubuskiego, który nie tylko nad Prusią,
ale i nad ziemią Gdwińską Rusi przyle-
gła, chciał utrzymać jurysdykcję, do bpa kra-
kowskiego przyłączył się na Gdwińskie Stoli-
cy bpiej w Łukowie. Niesiecki w swej
Kronice per rędnych dowodów przypisuje funde-
cyę bpa twckiego Karimierza w Wiel-
kiem 1364 r. Naromowski in Facie rerum
Sarmaticarum. Prępiński in Vitis Praesu-
lum parli za Stugorem. Bielski w swej Kro-
nicy posnuje fundacyę bpa twckiego o rok
później /1376/. Teren prowincye te, które
stanowią powiaty: bpa twckiego /Włocławek
Podlasie, Ziemia Biełska, Województwo Bra-
cławskie i część Prus czerwonej/ w różnych
czasach, różnym uległy rądom, tam i
wpływ Kościoła Katolickiego tam się
zmagał, lub też upadał; o ile więc
te prowincye panowaniem polskiemu
podległy, ały te służyły się tam Kościoł
rzymo-katolicki i liczba wiernych się
pomnażała, nad któremi brali jurysdykcję
bpi krakowscy, lub lubuscy; a nawet bpa
te wielkiego Prus Kijowska ale czerwona
i wotyńska miały swych bpi, którzy wybie-
rani z zakonników i wyświęceni, byli w
niezwłoczności bpa in partibus infidelium
a należeli do bractwa pielgrzymujących societas
peregrinantium

persecutantium / ustanowionego przez Innocente-
go II 1254 r. Prowincye te stanowiące później
bystwo tuckie jeszcze za Bolesława Chrobrego
od 1018 r. z pewnemi przerwami należące do Pol.
książąt Karimier sprawiedliwy 1179 r. Kory-
skając z wojen domowych książąt Cernichów-
skiego i Kijowskiego, pod swoje panowanie, i
ustanowił nad niemi z ramienia swego urzęd-
ników. Czy tam jednak założył bpsłwo lub ko-
ściół już ufundował chociaż to był monarcha
bardzo pobożny, radca z historyków w spyt
czesnych i późniejszych nie mniemkuje.
Bolesław młody wyjechał prawie do resztu
na Podlesiu podzwingów 1264 r. reszta Karat po-
chrześć a jedyną fundacyą bpsłwa tuckie-
go do skutku nie doprowadził, chociaż już było
wzryśko prawie gotowe. Karimierz wielki przy-
tęczył Rus czerwoną do Polski 1340 r. a jedyną
nimu najszerszych chęci hierarchii Kościoła ka-
tolickiego tam nie urządził. Gorliwość było i
zapach synów św. Franciszka i św. Dominika, poświę-
cających się nawracaniu narodów w prowincy-
ach stanowiących późniejsze bpsłwo tuckie
poprowadzity o wiele dziesiątków lat urzędowa-
renie metropolii kalickiej / późniejszej ~~tuckiej~~
lwowskiej / i bpsłwa przemyskiego, tuckiego
i chełmskiego. Kto jednak był pierwszym
bpem tuckim i do kogo należała jurysdykcyja
nad Kiebskimi do erekcyi przez Gregorie
XI 1375.

X 1375. najnowsze badania, do których wniosek
doprowadziły. Jeszcze w X apostołowali na Rusi.
Lilenciusz z raconick klasztoru św. Albana 960
Adalbert, późniejszy arcyb. magdebuński 981.
Bruno z Bonifacy około r. 1000. Reinbern
bp. Kotabrusz na Romoru. Na początku XIII
wieku pojawiła się nawracanie na
Rus. bp. Gerard z raconu do minijskiej
i Gotthard opat opatowski który rezydencję
miał w Opatowie w Andonirskim, a juredykcy.
Kępa jego rozciągata się na całą Rus. W roku
1237 młody książę Henryk książę Księgi
Wielkiej polskiej młodziemego Bolesława wstę-
pował do niego swemu bratemu browi lubus.
Wiemu, jak z uderzeniem biega w krajach
młodziem tan i dobra do opactwa należące na-
leżące oddał jego młodziem. Buto bierno i gorwo-
lenie na to skłoniły go. Co w 1247 r. i 1248 r.
młodziem nad Rusią bpowi-
lubuskiemu. W młodziem owi, i dla odległo-
ści miejsca uwalnia go od młodziem.
Treiner tom I pag. 73. Następni bpi lubuscy
w młodziem: Wilhelm, Wit, Konrad, Jem, Stefan
Dierżyli juredykcy nad Katołikami na Rusi.
Stefan młodziem nawet jakiś czas we Wodri-
mieniu, ale go wyścigata z tamtąd nianawieć
klasa schizmatycznego a po jego z Wodrimienia
ustąpieniu bpi są średni prawdopodobnie pto-
ci.

ni i krakowski / przywłaszczyli sobie i przywłasz-
czając Katolika i na Rusi i Podlasiu zamieszka-
ni; to spowodowało bpa Stefana, że obojście u-
dał się z zarażeniem do Trynu do Jana XXII
ten zaś napisał list 1324 r. do arcybpa gnie-
źnieńskiego Janusza. Wskazując i polece-
niem, aby namród zbadat jak się rzeczy mają
a następnie, aby powagą metropolitalną
przew bpa lubuskiego nad Katolikami na
Podlasiu i Rusi zamieszkanymi. Steiner
tom I pag. 295. Po Stefanie nie wi-
dziu, by tam bpi lubuski urząd swój sprawowa-
ł. Nie mogę potem bpa w r. 1358 Innocen-
tyj zatwierdził na bpa Włodzimierskiego Piotra
kominiarza mierzanowego, na tę katedrę
później bpa Augustyna Salworskiego zago-
dę Wilhelma patriarchy Konstantynop.
patriarchuskiego, a wsiadł onego mierzana
bpa i Kłowieńskiego. Wskazując; Innocen-
tyj zali się że Katedra Włodzimierska już do-
wów nie ma bpa i że osnówce przedkładać
Biednej wiadomości nie ma, chociaż wiec
bpa Piotr niekanonizmie wyswizcom, bo
bez wiedzy i pozwolenia Stolicy św. Jednakże
funkcjonalność się o jego pobożności i gorliwo-
ści zatwierdził na Włodzimierskiej Stolicy.
Steiner tom I pag. 486. Po śmierci Piotra Gre-
gorij mierzanowy 1371 r. na bpa Włodzimierskiego
Włodzisław

Hiiska Bursowa Karłina racom angustianow
Theiner iwo i bog. 180. Domino sek jasnych do.
wodow, ze byli myiej muncntowolowi potu i
obonierki karleskacie ne Włodzimieru i
lubuski siagie ubawiat Prum ze ^{Włodzimieru}
cre Piarunio. Dremyilu i Włodzimieru
a tylio parafialnem i ne do ico o
juniu i koi miera. A drugie, do strony
Ludwik krol polski i męgiostki Włady-
slaw Księż. cholski i wólkorrada Trusi
wstędałi stoliu apokolskie i potnece
hierarchii katolickie. w tamtych i wo-
nen i wyznaczenia domniemy i z opow
kolskie i by oni wezworu w sła i mias
mstkich gto w niej ryh w lierze katolicko
tam ramieszkatyh, w prawa bpów lubu-
skich i w dawniejsze archy e wali o wrystem
znac do Awerionu. Władanie kety
ich napisat Gregor X, w te mater. i 1322.
Do Jana arcebpia quionisickiego, Floriana
Kostomickiego i Dobiesława Ktockiego bps
Kłom na ten list odpowieszili ze lierba
katolicko na Rusi z miana ze Kocio-
ty w Halicu, Dremyilu, Włodzimieru
i Chotumio. byty dawniej katedralne.
ni i miaty opow łeciickich o stoliu
in. ustanowio much ze oni lubuscy mi-
wienem u siebie nad lenii katedralni
jany dy kę, mawali onje, za parafialne
i ierba kę

i że zła ta wynikały, nowy uienaszk i sprawy
myślaciane przed solice apostolską, między nie-
mi a trybunałem ubani meiasem trawa
co tych katedr; że nakoniec bp Augustin, jako
bardzo ciężki o dusi nie mógł czynić rado-
syć powinnościom pasterskim i nadto kiedy
owocarnie swoją odwiedzał.

temi powodami i medelawieniami Ludwika
Krole i ks. Władysława opolskiego i Koniony
Gregorz XI wydał bullę excoherens, na ^{1349 roku} Debitum
pastoralis officii nobis, prole której Italiani
kwestia podjęli do metropolii, a Premu-
si, Wodzimierski, i Chelmski do godności
katedr episkopów; także nową tęże bullę wrat-
nie prawa jawnie, niać do tych okolic bp
Lucis i mianował, i na karę wyświęcił
na owe solice godnych bywów, jako to: na Ka-
licką Krystian i Włowa, Franciszkanina,
na Gnieźnieńską Eryka, a na Wodzimierską
Zedora. Erygowana katedra we Wodzimie-
nie w tym czasie w roku murej pomienionym
mianował ks. biskupem na ap. katedrę a
mianował do Lucra. 1428. i stał bp Włodi-
se Sławski do Lucra. a polacinie Lucensis
mianował. Było także i we Włoszech
biskupstwo Lucis i Lukieskie, episcopatus Lucensis
wice dla uniwersytetu rannierania na kon-
cilium florentyńskim 1438. r. Lucis polacinie
mianował Lucra, i o tego czasu bp Lucis bp
Lucis

[illegible]

[illegible]

Królowi papieżowi i 2^{ej} stronie Bu-
ger dyktwa techniczne, męski męski
do Austrii po ostatnim rozbiorze kra-
in przytaczam resztę do Diecary,
Lubo Cześć i a do Węgierskiego ^{Przed} Kara-
nie i kade do Piusa. Nowat' Lonsan
z tej strony Bugu do 1818 r., w któ-
rym Pius III bullę
męski podzielił Krolestwo Kongre-
sowe na ~~niem~~ osiem diecary, a w nich
to i ^{lego} Krolestwo z nową tą częścią
diecary, męski, rozdzielita się męski.
dy dyktwa pod Cześć i Auguston-
skie. W cesarstwie rosyjskim
dyktwa męski - Krolestwo z przytaczam
skim w 1798 r. przesłano, wskazać
głównych pod dyktwa, do męski
reszcie w 1812 r. Krolestwo reszta.
to Krolestwo na Podolu
z tego dyktwa dyktwa męski.
wskazać: męski Krolestwo męski.
skim. — Serce Krolestwo męski
wskazać męski Krolestwo męski
męski męski - Krolestwo męski
męski Krolestwo, w który wskazać dla dalsza
diecary męski. Theinera męski
20. Krolestwo Krolestwo i. Krolestwo
Krolestwo

zawieszono. Wobec tego, że w tym czasie
nie było w Warszawie żadnej literatury
i tego powodu, że literatura
wówczas była nieporównanie...

1/ Piotr Dominikan bp. wstawił mierni-
 meruacrony na 44 łokcie od sta-
 nca tego pier Augustyna bpa Salu-
 brzyńskiego, a 2 gody Wilhelma Patriarchy
 Constantynopolitańskiego, wysię-
 cowa pier samej gromadziny
 a zatwierdzone pier Innocentego
 VI 1358 r. Theiner tom. I, pag. 486. -

[illegible]

4. Ruzian + 1400. Nawielstwi in Miechow. f. 313. i Moum. i Antiq. Sapichy. 5. Gregore Karnodziejewie. Stuzor go rspowina pod r. 1409 in ktorym to rodu konsekwat Nawielst w Lu bomli fundowany przez Gregor te; w r. 1413 przez wiel ko rowe del ski te go in le pod pisat + 1425.

6.) Jedyny re. Sztawski h. Leliwa. Za niego
- wy. ta 12 Katechizm z Włodzimierzem. Ineuioł do
Lwowa, 1428 r. on jedynak jennie kowoj Bre.
ed. 1436 r. podpisat z f. kulem bre w. t. d. i
iniews. li. e. g. o.

[illegible]

narwany. Podpisat dyploma z Aleksandra Króla z 1499.
wobec niego i jego brata z roku 1499. Prepnie-
nie i nie. - 12. 1. Albrecht Fryderyk król
z majestatem b. Trakcy radził na to. Jakim
miejscem przez pryncypa królewskiego Fryderyka
na swoje miejsce, tam umarł 1510.
w Warszawie. - Jarosławski powrócił go
w swojej "Macie". D. l. k. j. listopada. Dre-
wienie. Racz. wita z łowczego na wileń.
skie. Lento. Władze. Decem. 1807. De Sigis-
mund. I temporibus; Harward. 1807.
Monumentalis. 13. Paweł i Szymon
No. Holozanski b. Hipocentaurus; Kiedy
wolał borem Turcym nie można się dopy-
tać, z tego na wileńskie powrócił się.
1536. ronia; Lenn umarł 1545. - 14.
Walerjan Jerzy Chwalcewski b. Trakcy, Kościół
katedrały w Łucku z kamienia cięśowego
wybudował; domy dla bractwa, Monastich i
małego nary i regły wymurował a w Tor-
czy nie miasteczku do szpitala należącego
zamien obrotowy wystawił. Japicha in monum.
Antiq. pisre ie umarł 1544. Stare; jednat
muziat iur. ko. iur. w 1545 podniósł mu.
wileń; zid. Bieskiej. Volum. legum pag. 288
tom. 1. Na synod piotrkowski odprawiony
przez ~~Jarosławskiego~~ 1542. r. powstał wego
De legaba, z tego wileń. można się puzne
wałt i.

wat się do metropolii gnieźnieńskiej;

15. / Waleryan Protasiewicz Sierżnow-
ski h. Drocica, urodził się na wileń-
skie białostoko 1543 r. Theiner tom II
pag. 582. 16. / Jan III Andrusiewicz uro-
dził się na Łucku z Krawczyńskiego 1550
Varanowski pisał że w Krotce umarł roku
jednego owierzenia podaje. H. Witko-
ryu Wierzbicki h. Radwan, podniesi-
mnia Wawrony z Łucka 1564. Volum. Legum
pag. 87 tom III. Kasymir piotrkowski: H. Jan

niego posłał swej delegata 1577 r.
Łucka h. c. pisał że z Łucka on prze-
szedł się na Zimorę, gdzie ale pod
ten czas był tam ówczesny Jan Dorna.
wiewer, wreszcie polewianie Łucka.
Ciri re z Zimorze na Łucku. sie prze-
szedł 1566. i tam umarł 1588 r. 18. / Per-
nard Maciejowski h. Piotek, mianowany
bism nilemum na Jerym Radziwiłł.
nie utrzymał się dla uporu Litwinów i
wziął Krakowianie 1600 r. walcem Katedrę
restaurował, w aparacie opoty i komuś i mi-
kuryzacji. Wreszcie choroby: głodu, biedny m-
zostawiał porzucenia, lekarstwa, a gdy je nie-
go czasu nie było, nie stawało, tańca z to-
dy re syi, wzięt na łopiel biednej kobiety.
za powrotem z Prym, gdy jędrzył na Korona.
cji Zygmunda III odbył między Niemcami i
Kiej

ciwiej z Herbostem Jeruz. L. Lower; kate-
loj Epów Krawon: 19.) Stanisław II Gomo-
linowski h. Telika + 1604 fundował Seminar-
ium w Żemowie; Bernardynów w
Soboku. W 1594 r. był z Maiejowskim
na synodzie Brestkim gdzie wiele
się przyczynił do zjednoczenia Kościoła wcho-
dzącego, z rymuskim, umarł 1604. r. gdzie po-
chowany nie gdzie ale najprawdziej w Katedrze
Lwowskiej. 20.) Marcin II Supkowicki h. O.
stoją przeniesiony na płockie ¹⁶⁰² a r. tego
na Krawonach. Na Turkim Episkopem
siedząc fundował w Kremenicy Francis-
zkanów i w Brestku Bernardynów; a
w Kolegium Żemowie rezygnat z r. 1602
de Kapituły Lwowskiej: Piotr Stankow
i Lipiec. 21.) Paweł II Wotowicz
h. Bogoria rok był to był Episkop Lwowski
+ 1608. Samie h. c. daje mu przydo-
mek "pastoris vigilantis". 22.)
Paweł III. Wotowski h. Czerwicz, prze-
wodził się na Kujawy i fundo-
wał w Brestku Lwowski Kolegium Żem-
owickie na które wprawił ich 1602 r.
w Wotowski nie zanikał. 23.) Hen-
ryk Firlej h. Lewart podkanclerzy
Korony, zmarł Episkop Płockim 1617 r.

24. Jędrzej Lipski h. Grabie ob. podkan.
cleryk koronny podszewnik na kujawskie
1622. Fundator w Łucku suffragan.
kanonik w prym katedrze łuckiej.
pag. 122. 25.) Stanisław III Lu-

biewski h. Pomian ob. / podkanclerz
koronny został biskupem 1624.
a na ptoenie miewał się 1627.

26.) Jędrzej Grolowski h. Juno
rski, sekretarz Zygmunta III, proboszcz. Micha-
łowski z przemyślenia biskupa łuckiego, parafie Rodzeń-
ski i Wieruska do gdańskich młodszych podzielił.
Wystąpił legatem do Prymusa od Krola, z
Stanisława Kozłowi ostrzegł od Młodszych
Wielebscy generała Jeremiasza, które w Krakowie
w Kościele św. Piotra i Pawła opozost. to w
umieścił, um. 1633. pochowany w o. re.

27.) Bogusław Pawłowski
h. Oksza opat. w Kujawach bpa kujawskiego
Łucki, um. w Janowie 1638. Ochocki in orbi
polono pag. 338 tom II pierwsze gdzie był bpa
Kujawskiego wiele kościołów wybudował
po obu stronach Dunajca, a na Łucku
zainicjował się hojnością dla biednych i
tych do lichwy wydawstwa ochraniał.

28.) Jędrzej III Pomian h. Grabie, opat łucki
mesynski.

nyński kanonik wielki katedr, bp. Theodor
selfragan gwierdziński, towarysz praelata
26. Prym Janego Orolimskiego, koadju-
tor bpa Budziszewskiego, na konieci bp. die-
cezalny tutezi. Syn diecezalny 30 y, kate-
tow wiele potowsehowat, w czasie wojen
Chruszczewskiego ~~zamiarony miedzi~~ schro-
nit sie do Kuchowa tam um. ^{1685.} puchowa-
ny u Karma Litow bojez. 20. Jan
44. La mojski b. Feliks, dominikan bp.
Bakowski, potem premylski poimiarie Pia-
seckiego, na konieci tutezi. um. 1685. w La-
mosciu i tam w grobach familijnych
puchowczy. 30.) Jan V Wydrza b. fe-
frenkie, opat sieciehowski podkan-
clery koronny pusta pit na narimiskie
1659. 31.) Mikolaj Draznowski b.
Bolina kanclerz koronny mieszcz
na gwierdzińskie 1660. 32.) Tomasz
Leszenski b. Nalew opat wachowski ^{Kaw.}
um. um. 1675. 33.) Stanisław ^{z Lubawia} Dabki
b. Gubernien biskupit na ptoicnie
1680. 34.) Stanisław V W. Lwicki
b. las pusta pit na puzgawskie
1688. 35.) Bogusław Leszenski b.
Wojniński kanclerz krolowej Eleono-
ry zony i Michala Korybuta opat czerwieński
fundator

12
fundator Kościoła w dobrach swych ziemskich
w Lesznie. um. 1696. r. 36.) Franciszek
Darmontski h. Belina i kpa kijowskiego
Tucki, osiemnasty prezydentem był na trybu-
nale koronnym um. w Janowie 1701. r. tam
pochowany. 37.) Alexander Wykowski
h. Łodanki opat siewierski
kościół kamieński podniósł do godności Infu-
lacji; ciału b. Andrzeja Boboli z grobu pro-
wiał, życie ciału jego śledkwo wyprawiając
i konsekrację nadzwyczajną w Katedrze pre-
sisał um. 1714. r. w Toruniu ciału do
katedry w Łodzi pochowany w katedrze
w Katedrze 38.) Joachim Prebenda-
ski męczeński ercebiśko. M. B. um.
um. 1721. r. 39.) Stefan Pruszyński
h. Sieniawa i kamienieckiego kpa
Tucki po zniszczeniu katedry w renowacji
obraz M. B. Boleskiej Rodzimej i pule-
ce wia S. J. 1721. r. 40.) um. 1721. r. 40.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 41.) um. 1721. r. 41.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 42.) um. 1721. r. 42.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 43.) um. 1721. r. 43.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 44.) um. 1721. r. 44.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 45.) um. 1721. r. 45.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 46.) um. 1721. r. 46.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 47.) um. 1721. r. 47.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 48.) um. 1721. r. 48.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 49.) um. 1721. r. 49.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 50.) um. 1721. r. 50.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 51.) um. 1721. r. 51.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 52.) um. 1721. r. 52.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 53.) um. 1721. r. 53.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 54.) um. 1721. r. 54.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 55.) um. 1721. r. 55.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 56.) um. 1721. r. 56.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 57.) um. 1721. r. 57.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 58.) um. 1721. r. 58.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 59.) um. 1721. r. 59.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 60.) um. 1721. r. 60.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 61.) um. 1721. r. 61.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 62.) um. 1721. r. 62.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 63.) um. 1721. r. 63.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 64.) um. 1721. r. 64.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 65.) um. 1721. r. 65.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 66.) um. 1721. r. 66.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 67.) um. 1721. r. 67.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 68.) um. 1721. r. 68.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 69.) um. 1721. r. 69.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 70.) um. 1721. r. 70.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 71.) um. 1721. r. 71.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 72.) um. 1721. r. 72.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 73.) um. 1721. r. 73.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 74.) um. 1721. r. 74.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 75.) um. 1721. r. 75.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 76.) um. 1721. r. 76.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 77.) um. 1721. r. 77.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 78.) um. 1721. r. 78.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 79.) um. 1721. r. 79.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 80.) um. 1721. r. 80.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 81.) um. 1721. r. 81.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 82.) um. 1721. r. 82.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 83.) um. 1721. r. 83.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 84.) um. 1721. r. 84.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 85.) um. 1721. r. 85.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 86.) um. 1721. r. 86.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 87.) um. 1721. r. 87.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 88.) um. 1721. r. 88.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 89.) um. 1721. r. 89.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 90.) um. 1721. r. 90.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 91.) um. 1721. r. 91.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 92.) um. 1721. r. 92.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 93.) um. 1721. r. 93.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 94.) um. 1721. r. 94.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 95.) um. 1721. r. 95.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 96.) um. 1721. r. 96.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 97.) um. 1721. r. 97.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 98.) um. 1721. r. 98.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 99.) um. 1721. r. 99.)
Tucki i w katedrze w Łodzi pochowany
um. w katedrze 100.) um. 1721. r. 100.)

sie m. Krakowscy musiat porzucić nie-
wiece i schwieżenie, bo go Kierie-
wi w sprawie grow tutejsz nie ponie-
siat. 41) Henryk Stanisław Kostka
Zalucki, ob. h. Tu nowa postępił na
Krajinie - 1730 r. 42) Franciszek
Kobialski h. Poraj, ob. um. w flaw-
wie 1755 r. i tam pochowany. 43)
Antoni Włostowicz h. Bogory i
Koadjutor bp tutejsz, kanclerz Ma-
ryi, ob. um. 1789 r. 44) Feliks Tur-
biński, Bogata postępił na Krakow-
skie - 1788 r. 45) Adam Marusiewicz od r.
1790 - 1796. ob. h. tutejsz. 46) Kasper
Karimierz Precysewski
h. Kalmna postępił na roslat met-
polita bpem miobudowcem - 1827 r. 47)
Michał Ciwiniński, Koadjutor Precyse-
wskiego z prawem następstwa od r. 1826.
bp. ramski postępił na tutejsz. 1827 r.
um. 1845. 48) Kasper H. Bzdowski od
r. 1848. dr. b. h. bp.

c) Biskupi tutejsz musieli być rosluchem
rodu, a pioniar b. tutejsz musieli być
uproszone od innych i rejmowano do
rodzie

[illegible]

[illegible]

do verydumy; przy katedrze Protoprezbiterie
to pominie i nie zaświadcz. by. Kiermiewer
i inernacyt. Ale o jego wypetnienie le.
go przepis, summa 520 r. na dystrybucy
figuralne ottonom Kasiluty uog. r. m.
język do akoru i officium Divinum odpre.
miesz. M. dyod Rurmiewerierz ~~stara~~ na pagin.
wary. Dny rursanie granie ludka pomie.
sity sie i Kapitula turek watałów i d
wprawdzie karama luda w i mied r. 1762.
ale se rarem i watałami cykoryniskie.
mii, kanonikow jest w turek i m. l. era.
sack by mo turek. Suffraganie przy
Katedrze Turciej fundowat Andriej
Dziolki porzeczny by. Krawow. r. m.
li' on: bytuty in partibus infidelium.
e) Kolegiat w diecenji turek i m. l. era.
Dwie: cykorynisk pod bytutem św. Trojicy, fun.
dowana i uroszazona przez Albrechta
Jarostaw Radziwila 1630. r. i podług. i m. l. era.
bytut tej kolegiaty by. 9° Karimiana a ko r. m.
schrowana przez Andrieja Gembickiego, pa
nckiego 1640. r. i m. l. era. do obecna o r. m.
sa ma watałow siedmim, m. l. era.
i m. l. era. 2° m. l. era. Kolegiaty infu lachie
pod bytutem św. Trojicy przez Mikotaja
Kupieckiego

Laure, do gadosci Infultacy, podnoscione
1710 r. przez Jana Fryderyka Dunickiego referen-
taria Litewskiego na ierwoleńskim Klemencie
XI papieżu, który się Laure jako Kolegiata. Przy
tej Kolegii przez proboszcza Infultacy była
cała mieniona i interesy altarij i
według Bulli Klementa, o Kanonickach
nie ma tam żadnej wzmianki. "Historya
prawa, obram Kodyfikacy p. K. Janolca
Waliczkiego o altariach 1700 r. w Toruniu."

Sobiescraniemi w Encyklopedyi Argolbranda i
Katalogi. Dwa powiadania przedstawię o re-
negat. Dr. Symonowiczego bya wiecej i w
Kolegii, która Kolegiata rektoriana przez
Kolegiatę p. 1741. Była ten to Kłecia
Kolegiata w Diecya, której o niej jedynak
nie czyta wzmianki. Kremnicki: cho-
ciaż dawał Kłecie siostry o obserwancji
zat. tom II. stron. 392. Kł. Diecya tuwa
do 1744 r. rozciągata się na wojewód-
ztwa: wotulskie, bractawskie, podlaskie,
brestko-biełskie, polesie i część Rusi.
Diecya graniczyła z mienioną, która
rozciągata się mienioną o Kłecia i
cała mieniona ten war. rektoriana na
Kłecia i o Kłecia powołanego. Dzi-
ś się na niej mieniona i
brestko-biełskie

45
i bresko litewski. Bractwaśliśneci utworzył
w Lublinie; lecz on, młody, nie odbywał się
w Lublinie. Towarzystwo było czterech, jako
to: wstawiennik, dubiozista, myślicielski.
ni, zbawca, zastawca; bractwaśli; w bre-
skim archidiecezji, ianowski, węgrowski
biskup, węgrowski, biskup, biskup, biskup;
siewski, kamienicki. Towarzystwo w tej diecezi
należało do wieloletniego. Pierwszymi skończył
diecezję już. Na Rumieńskiego było to jedyn-
ne, nieco więcej, jako to, w Lublinie, w
jego synodzie z 1826 r. Dawniej było
tam więcej Towarzystwa parafialnych,
bo w diecezji bractwaśli z Lublińskiem.
To było dziecinne, a które z Lub-
lińskiego, w 1826 r. było w Lublinie
przez wojnę, Morackie. Dwie diecezje w całej
diecezji. Towarzystwo, które jest siedmiu
Towarzystwa parafialnych, to siedmiu
Towarzystwa katolickiego. Wzrost 2 1/2, 2 1/2;
daty z Lublińskiem 1826 r. g. seminariów dla
kontakcji w Lublinie, w Lublinie, do Lublińskiem.
To Towarzystwo w Lublinie, w Lublinie, w Lublinie.
Towarzystwo pod dyktando, do Lublińskiem; jedno
missionarskie w Lublińskiem. Towarzystwo
w Lublińskiem, w Lublinie, w Lublinie.
Lublińskiem

[illegible]

Dominikanie mieli Kłostory: w Lucku Bre.
 sin Dinsku, Janowie, Włodzimieru, Jętwi-
 czech Woliwoscieniej, Koronie, Konstantynowie,
 Lechowicach, Poddamiu, Brodach, Winniu,
 Lubartowie, Kamieniu Kosowskim, Bucz-
 wicach. ścisłej obserwantcy w Terespolu i
 Targowicy. Bernardyni, mieli Kłostory w Lucku,
 Brestniu, Dubnie, Pastawiu, Baranówie, Lesniowie,
 Bractawie w Janowku i Dinsku. Franciszkanie,
 w Dinsku, Drohiczynie, Włodzimieru, Kremen-
 nie; i Dorcu. Reformaci: w Białej i Węgrowie,
 i Augustianie: w Brestniu, Łatwiecach, Zatochar-
 i Ochowku. Karmelici trzewierzowi: w Dor-
 hołajcach, Białsku, Kruporycach, i Kislelinie.
 Karmelici boscy w Winniowcu. Kartuzi w Bere-
 sie, Cysteri przez ~~Włodzimierz~~ w Wiskytarach,
 mieli jeszcze Kłostory w Bazarowym stawie.
 Trynitarni w Beresteczku, Paulini w Wł-
 dymirze i Lesnie w Poddamiu. Terciję mieli Kolegia
 w Brestniu, Dinsku, Lucku, Ostrogu, Drohiczynie,
 Wiskytarach, Winniu, Kieniewie, Kowla, Ho-
 ływie i Kremenioncu. Paury mieli Kolegia
 w Lubieszowie, Dobrowicach, i ~~Włodzimieru~~
 i Włodzimieru mł. w Krimu. Bregitki w Bre-
 sinie i Lublinie. Benedyktyni w Drohiczynie,
 Kurylski w Brestniu i Karmelici w ~~Łubnie~~
 Dubnie

[illegible]

11-26

L. Kruszyński, *Historičeskij očerok Wołyni*, Kyjnov 1867
Straniewicz, *Historja halicko-wołyńskijskiej Rusi*, Lwów 1863

X. Luk.
Janowski

12
Kamieńskie biskupstwo
na Pomorzu

Do Pomiechowskiej Kosciołnej

Heim. I 366 ³⁹⁸ spot o granice z diec. wiedeń. 1835 r.

111. 100.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

mienionego nas, niżej...
 Adalberta, chociaż liczyli się do 16. roku.
 i nawet na synodach polskich zasiadali w 15.
 w 17. wieku. Wierzę, że jedna z galerii
 w Stolicy... iaw'lego do wód...
 ob polskie rzuwat... Saski b. kamien.
 323. roku, bo sob'e w roci...
 stoł...
 ob polskie rzuwat...
 323. roku, bo sob'e w roci...
 stoł...
 ob polskie rzuwat...
 323. roku, bo sob'e w roci...
 stoł...

[illegible]

[illegible]

17. wrocil. 18. Arnold doktor - 1329 r. z...
Karnowic i ich ego. Wroclawski historyk...
20. ... w kiscie redowa. Temu 18...
4. pag. 223. ... Tincera Monum Polon.
pagina 6. ... in pro-
fama Getingere. - 16) Fryderyk ab Elzbieta
+ 1349. r. Na tym skaryt sie Gethardus de Carceri-
bus Benedyktowi XII, ze chociaz jego dieciece mie-
sci sie w dawnych granicach Polski, przeciez on
i jego podwladne duchownictwo niechca opte-
ceni Swieto-Pietre wspolnie z 16 polskimi.
17) Jan Ks. Saski + 1373. r. Mesieczni swierdzi,
ze on pierwszy mylit sie z pod stary areyb. gwiez-
dzicznych, na co otrzymat przywilej z Przemysla
ale wylyj cyfry one. Ponadto, ze to bledne jest od
samogro pociagania wyliczenie calosci odczynu. O
tym przypily w monum vet. Polonie Tincera
ani w innych kradkach polskich nie ma zadnej
wzmianki. Za niego Barwin III Ks. Pomorski
stoyt ksiestwem, w Szczecinie pod tytulm H
Albona. - 18) Filip dumbach + 1386 r. 19.)
Bozostaw Ks. Pomorski rezygnowat 1393. r.
20.) Mieszko a Bozk rezygnowat 1394 r. 21.)
Jan z Ks. Opolskich razem z...
...

29
 ho śmierci Bożantę, ale go nieopuścił Tęgielto on.
 W 1414, na prośbę Bernarda: Bartsche
 ks. bawarskich przywołany na katedrę Regensburgską
 umarł 1421. r. pochowany w Opolu w kościele
 ks. Dominikańców; do śmierci jednak swojej
 z biskupstwem Regensburgskim, trymat; Kani-
 skie. 22.) Magnus ks. saski, syn Jęziela
 ofiarował mu diecezję Korymborską w Mołbo-
 nie 1422. r. umarł 1425. 23.) Stefan - Jan
 kanclerz Eryka ks. bawarskiego - 1441. 24.)
 Henningus Joen + 1472. 25.) Andrzej maria-
 al Eisenstein przyznał 1479. 26.) Martinus de Fre-
 genio (Marcin de Trigorio u niektórych pisarzy.) + 1487.
 27.) Janus de Wallenstein erch + 1491. 28.) Marcin
 Tawili - 1522. 29.) Erasm Manteuffel v. Mende-
 l - 1541. 30. Zbigniew; wzmianki, zale-
 wy w 1473. powrócił do kot. i biskup-
 stwa, zmarł w 1501. Po nim biskup był na-
 s biskupstwo w 1501. 31. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 32. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 33. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 34. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 35. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 36. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 37. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 38. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 39. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 40. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 41. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 42. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 43. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 44. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 45. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 46. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 47. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 48. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 49. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 50. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 51. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 52. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 53. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 54. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 55. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 56. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 57. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 58. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 59. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 60. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 61. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 62. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 63. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 64. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 65. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 66. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 67. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 68. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 69. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 70. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 71. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 72. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 73. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 74. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 75. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 76. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 77. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 78. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 79. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 80. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 81. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 82. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 83. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 84. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 85. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 86. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 87. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 88. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 89. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 90. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 91. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 92. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 93. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 94. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 95. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 96. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 97. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 98. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 99. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 100. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 101. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 102. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 103. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 104. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 105. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 106. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 107. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 108. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 109. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 110. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 111. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 112. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 113. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 114. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 115. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 116. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 117. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 118. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 119. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 120. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 121. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 122. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 123. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 124. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 125. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 126. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 127. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 128. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 129. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 130. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 131. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 132. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 133. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 134. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 135. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 136. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 137. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 138. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 139. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 140. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 141. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 142. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 143. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 144. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 145. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 146. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 147. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 148. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 149. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 150. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 151. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 152. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 153. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 154. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 155. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 156. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 157. Janus de Fre-
 genio, biskupstwo w 1501. 158. Janus de Fre-
 genio

Ks. nannickich, przyjęli every tytuł biskupów
pomorskich. Do wygasnięcia ks. pomor.
w r. 1138. Za ustanowienia 1138. ma
siedl ten tytuł na księstwie do Prus. a
a od r. 1048 pisali się biskupami kamieńskimi
ani w. Prus. do 1815. Włosum, traktat
Westfalskim to biskupstwo przypadło. Nie
sie zira tam leżącym przez niego po
repcie ostatecznego ks. pomorskiego (Pruska
Dagostawa dwa powiaty Kaimenborski i
Zutowski włączono resztę do Prus
a wiara katolicka zaczęła się tam krzewić
przytęczył je do swej diecezyi b. kujawski i
kujawski i pomorski b. powiat się piast
leż to powiaty od dawna należały do karm.
stwa kujawskiego, a biskupstwo kamieńskie tak
cho się nie rozciągało, najdalej o ile widać
w r. 1138. przywilejów do r. 1138. Stup. Po między b.
sąsiedztwem kamieńskim i kujawskim, ciągnął
się ^{wielkim pasem} ~~ten pas~~ bulwarowi archidiaconat pomor.
ski należący do archiepiskopstwa gnieźnieńskiego
który miał spór Henryk Swinka arch. gnieźnieński
z b. Henrykiem Wachoł b. kamieńskim
tytułu res. b. pomorskiego wywalił b. kujawski
przez w 1138. roku an. b. i mowa o
wielkim pasem ~~ten pas~~ w karm. b.
b. b. — Dział na przestrzeni
tej między diecezyi kamieńskiej z gnia.
ją się tylko cztery diecezye katolickie
w Kormie

[illegible]

80
47 1/2
47.1

8.70

[The handwriting in this block is extremely faint and illegible.]

1. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 2. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 3. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 4. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 5. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 6. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 7. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 8. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 9. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.
 10. *Agrostis peruviana* (Lam.) Steud.

page 100. The first part of the book is devoted to the
the history of the United States from 1776 to 1861.
The second part is devoted to the history of the
the United States from 1861 to 1865.
The third part is devoted to the history of the
the United States from 1865 to 1877.
The fourth part is devoted to the history of the
the United States from 1877 to 1890.
The fifth part is devoted to the history of the
the United States from 1890 to 1901.
The sixth part is devoted to the history of the
the United States from 1901 to 1913.
The seventh part is devoted to the history of the
the United States from 1913 to 1921.
The eighth part is devoted to the history of the
the United States from 1921 to 1933.
The ninth part is devoted to the history of the
the United States from 1933 to 1945.
The tenth part is devoted to the history of the
the United States from 1945 to 1953.
The eleventh part is devoted to the history of the
the United States from 1953 to 1961.
The twelfth part is devoted to the history of the
the United States from 1961 to 1969.
The thirteenth part is devoted to the history of the
the United States from 1969 to 1977.
The fourteenth part is devoted to the history of the
the United States from 1977 to 1981.
The fifteenth part is devoted to the history of the
the United States from 1981 to 1989.
The sixteenth part is devoted to the history of the
the United States from 1989 to 1993.
The seventeenth part is devoted to the history of the
the United States from 1993 to 2001.
The eighteenth part is devoted to the history of the
the United States from 2001 to 2009.
The nineteenth part is devoted to the history of the
the United States from 2009 to 2017.
The twentieth part is devoted to the history of the
the United States from 2017 to 2021.

[illegible]

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be a list or series of entries, possibly related to a botanical or scientific study.]

Matriciſtwa mizgſtane.

W ięzłach matriciſtwa mizgſtane
 i niewiaſtkę z których kaide innego
 jest wyſtawia. Wzrywa się w języ-
 ku kościelnym i matriciſtwa
 mizgſtane. W ogólnem znaczeniu
 przez matriciſtwa mizgſtane prze-
 gólniej w pierwszych wiekach Kościo-
 ła rozumiało matriciſtwa chre-
 ścijańska z niewiernymi tj. z po-
 jawnymi i z ukrytymi. W ścisłym
 znaczeniu matriciſtwa mizgſtane
 rozumieją, zwizzech matrici-
 ſki katolika z katolikiem.

Wpieraję się na istocie mat-
 ricuſtwa iako na tym, że jest
 pierwowzrosem jest jednolitość
 Obawiać z Kościołem swoim,
 państwo i to z s. bawia: sakra-
ment, to wielki jest a ja mówię
w Eucharystie i w Kościele, Ko-
 ściół od pierwszych chwil swego
 istnienia matriciſtwa pomie-
 ſzy osobami nie jednego wyzna-
 nia uważała na siebie i pieczę
 i szkodliwe i dlatego podobnych
 matriciſtwa raziła nie po-
 zwalała. C. do matriciſtwa w

porównaniem chrześcijaństwa i poga-
nizmu. tj. pomiędzy chrześcijaństwem
a niewiernymi, surowiej raka-
nywat materializmu chrześcijaństwa
z systemem anikieli z pogaństwem.
Przytępnego tego bardzo prosta. Re-
ligia żydowska z tego samego
objawienia, którego potłoczono
co i chrześcijaństwa, różni się
od niej niewieleścią i odrębnością.
Ibawienia. Żydzi nawet a nie-
główniej w porównaniu z chrześcijań-
stwem spawatywnie przeciwko
mu i wyprawom. Jezusa
Chrystusa materialu. Poganie nie
anieli takiej z religii wynika-
jącej przeciwko Kościołowi ra-
wiz. Kościół i to było przytępną,
iż Kościół niedopuszczając mat-
erializmu z chrześcijaństwem równo
z pogaństwem jak i z żyda-
mizmem, z tymi ostatnimi wzro-
kami podobnych temu surowiej
pratrnia.

Leż, Kościół nie dozwalał
materializmu pomiędzy chrześcijań-
stwem a niewiernymi, i uważa

je na niewiarne i śadne, gdy w mat-
rieństwie pomiędzy niewiernymi, jedna
strona nawróciła się i stała się
chrześcijańską, matronkami na-
wroćceniem nadit i nalecał
iaby nie rozrywali z matronkami
nie nawróconymi związków mat-
rieńskiego, ale swesem iaby się
z miarą wspólnie po matrieństku
stawał się go skłonić do porucze-
nia. Skłonił go iudairm lub po-
ganiłm. Praktyka ta kasiota wy-
nika z dwóch przyczyn: z nie-
rozwiązalności matrieństwa które
inaczej nie mogłoby być podsta-
wą społeczeństwa i rzeczywist-
niem jego potrzeb i, z na-
dziei która żywi kasiot i z
matronek, nawrócony stanie
się uświadomieniem tj. pobudką
do nawrócenia. Na matron-
ka niewiernych.

Później od samego początku
kasiot zabraniać swym die-
cionowi wchodzić w związki mat-
rieńskie z tymi, którzy nie

przebiegał by i przebiegami, i ta
pewnych przeciwnych namie Kościoła
zdani i opinij, od Kościoła odpadli.
Jednakże takie matriciństwo uwa-
żane były w całym i przebiegu
aż do końca siódmego wieku na-
wazne a r. Kalwiskie nie istniało.

Wypadek z roboty sobor gminy
sesti in Trullo r. 692, który Ka-
nonem 72, przeciwnie dotychczasowej
prawie i mój w całym i przebiegu
stwie. praktyce i namie Ko-
ścioła Sainstkiego, takie mat-
riciństwa uważa, na nieważne. Ko-
ściół - rzymski. Katolicki brzyca-
się stale, dawnej nauki i prakty-
ki apłkij na piśmie i, po-
wzrost Kościoła, wzrostów
i postanowień soborów i Stolicy
apostolskiej.

Aż do szesnastego stolecia, prze-
całe wieki średnie, z wyjątkiem
północnej. Francji i Hiszpanii
gdzie żyli pod zarządem uny-
storskim dość wysoko stali i dlatego

przeiwolo ich swiactwom matki chlopie
z ciessia i iunacy. Koscioł ten wi-
niej oddziat ywał, albo matriciństwa
niepstrumie i bardzo snadkie, albo
też samój na Korysi niema szosty
Koscioła wytkosyły. Dopiero re-
formacya sprawiła, iż Koscioł
z cady surowości i bezwzględności
musiał spreciwoles matriciństwem
Katoликów z protestantami na-
stawał dawne co do matriciństwa
niepstrumie przepisy. Protestant
wstrzeplił do tego swojz mniemany
i uszczepienie swojch praw
abywaleckich. Taką poroklady
czyste nieporozumienia i spoty-
knie nieporozumienia i spoty-
Koscioł ten mniej mógł ra-
pabierć, iż Dobos trydencki
z matriciństwa matriciństwa
za kaniecie paprednie w Koscioł
opraczenie. mniemany być nowym
matriciństwa i obcirosz potasniwego
Kaptana. Tracił tego, sami nawet
protestanci u mawa li potasne
Na zbawienia osztykili i każdego

razobna, nieomistnej i niewymistnej
jedności Kościoła, którego na świecie,
Uznanie tej jedności i utrzymywanie
w całej mocy i niezłomności przepisy
co do wierności matrymonium. Soboru
trydentynskiego, stanowiło dwie
główne przeszkody do reunionia,
spółnego wyznikającego z inną religią
Katołicką i protestancką. Ka-
tołicki, ponieważ się do protestantów
albo musiał dla tego wyznać po-
święcenie tej jedności tj. poświęcenie swe-
go wierności i stać się odstępcą, albo
nie, jeśli nie miał nadziei i po-
stawienia, swej katolickiej
strony i wierze i tego matrymonium.
Z tych rzeczy, wprowadzić do Kościoła,
z którym się, nie dopatniał nappier-
wszych warunków wierności, niegłę-
dziej strony z którego ten wi-
zek na wierności, najemniej opatki
zawierać i rozglądać swych dzieł
tych przeciwko historii i naturze
matrymonium, i jeśli przeszedł

Rzecz oczywista, iż podobnym

swiętkom: Koscioł Stogostawie nie
 mógł z powodu robót wybudowalnych,
 współtworzył Koscioł był tu ko-
 misaryj. Dekret Koscioł nie usta-
 wał pod nawiązaniem rozprawy o to-
 lemnosci, papierze, na kacie ust-
 rostwa, jeśli jest o dobro ko-
 scioła i o przyrzeki ludów chre-
 ścijańskich, w nadzwyczajnych
 tylko przypadkach. Zewołali
 i to pierwsi, przyznawali i ma-
 rionka katolickiego reskrypcje przy-
 szeczenie i pewne zabezpieczenie,
 iż marionkowi katolickiemu nie
 będzie przeszkadzać w wypełnia-
 niu praktyk religijnych i że
 reskrypcje Jelei obojczy pociąg-
 owanie będą w katolickiej
 wierze. Tak dyspensowali a dys-
 pensacje w ulku papierze: Klemens VIII
 ponisady Katarzynę młodszą Króla,
 Franciszka i Ksawierza, Katarzynę
 i Karolinę; Urban VIII po-
 nisady Maryę Henrykę Franciszkę
 a Karolinę angielską; Klemens

II pamiędzy Filipem Ernestem książcą
Hohenlohe, a protestantką.

Leż, z czasem książąt ujętą
się w Koniecrzowie wokręcenia, w
tych wyuzdaniach. Nawierających ma
ścisła miasteczka temu wiążę,
iż były takie kraje, w których z tego
prowodu mogło przynieść do raturach
pamiędzy protestantami i katolikami
nie i matka się było stawiać
mawet odstępstwa niektórych ka-
tolików, i żeby duchowieństwa ka-
tolickiego nie stawiać w Konie-
crzowie, i żeby brato udrat przy
nawieraniu tych schodzących, i
niech pamiędzy zwyczajem, - papież
co do matrystwa niestranych, od-
pili, od przepisów, i takimi trydencie-
go kji, iż takie matrystwa, matry-
było nawierai bez zapowiedzi w
kościół, ogłaszających, bez wtasowania,
probaszera i bez dwóch co naj-
miej świadków.

Pismo z papieżem Neve-
dykt. XII d. 4 listopada 1741 wydat

3
pisano. Declaratio cum instructione
super dubiis respicientibus matri-
monia in Hollandia et Belgio con-
tracta et contrahenda. W piśmie
tęm użnaje, że w skutek pod wzglę-
dem religijnym matrymonia uż-
ywane w tych dwóch krajach
kawale, według obowiązków
kani, praw i powinności
opisanych w Dekrecie Trydenckiego
VII w krajach austriackich, powo-
lit Kapłanowi Katolickiemu być
skierującym matrymonium między ka-
tolikiem i a katolikiem, lecz nie
w Kościele, bez obświadczenia religijnego,
asistentia mere passiva, stry-
miony pierwotnie od obydwojgi mat-
rionów, na piśmie, pod przysięgą,
w obecności dwóch świadków po-
trójnie przysięgnięciem: matronek
katolicki przysięga, iż wselekła
dotary starai, i sty swego aka-
tolicznego matrona, na którym
do poruczenia swoje błędów i przysięgi

sic matryca Piusa III Gregor III
 d. 30 kwietnia 1841 sta biskupów
 megierskich, a d. 22 maja Regor
 także sta biskupów austriackich
 i przez niemieckiej wydał in-
 strukcję, mogą której, ber. przy-
 mieniu pod przysięgą w obec-
 ścią ków otrzymanych na-
 pisanie od samorządnych mat-
 riestwo, kapłanowi katolickie-
 mu nie wolno się zaprowadzić
 ani być obecnym przy samor-
 żadzie matrycy niemieckich.
 Tak wkrótce samorządnie katolickie
 matryce, dwójka jest. prakty-
 ka. Albo kapłan nie wbrany w sta-
 ty kościelne jest tylko obecnym
 przy osiadczeniu nowego
 renowienia, samorządnych mat-
 riestwo nie w kościele in loco
non sacro i jako repowiatowy
 siadek w jego obecności odbyły
 i dopietuiony akt do księgi raski-
 bionych wpisuje. Albo tak, co i
 w państwie austriackim prakty-
 kuje, i na co Gregor III w

pisaniu z d. 23 maja 1846 r. do arcy-
biskupa prymasa gnieźnieńskiego, serwiliusza mat-
kieństwo prawnie, katolickie i ak-
olitickie w Kościele bógostawii. Przy
równaniu tego rodzaju matkieństwa
innemu sposobowi tj. bógostawieństwa
Kościoła, dwóch rzeczy przestaje-
my potrzebować: 1. aby z bógostawie-
ństwa katolickiego matkieństwa nie
była jednocześnie odprawiana msa
s. 2. aby ani pośrednio po bóg-
ostawieństwie Kościoła mat-
kieństwo nie szło po katolickie bóg-
ostawieństwo do pastora. Wogóle
czy matkieństwo między bóg-
ostawieństwem Kościoła czy
leż bez bógostawieństwa - nie w
Kościele w obecności tylko biernej
asistencia msa passiva - kapła-
na zmusza się ma, proboszcz
katolickiego matkieństwa ogłasza
zapowiedzi, nie powołuje wy-
mieniami wyznania przysięg
matkieństwa, a jeśli on sam,
jako wtasciwy pastor, przy-
mierzanie tego matkieństwa -

36
skierując niechęć, do innego ka-
ptała adyta nie może, jakoby
przez to zgodził się na to matie-
ństwo, tylko wolno mu wydać swa-
decstwo z odbytych sprawiedli-
wości, iż oprócz przeszkody
mającej wytworzenia, impedimen-
tum violationis religionis, żadnej
innej nie ma ~~obrotowych~~ obrotowych, przy-
krewniających matrymonium, korekta.
wzmiankę zrobić także samą
krytykę, zastrzeżeń jak i w
swiadectwie prawego matie-
ństwa.

Należy nie pominąć ob-
razu od ałtarskiego pastora-
serwowania na to matrymonium.

Decyzja II instrukcji 15 listo-
pada 1858 do biskupów wydanej
mówi, iżby także pomiędzy
katolikami i ałtarskiem mat-
rymonium, zawieszane były równie
nie w Kościele i bez bógostawie-
ństwa proboszcza, zachowując

jeżeli nie bierze w rachubę, w razie
potrzeby, żeby uniknąć gościa z
tego następstwa, uwolnienia od tego
rytu.

Jeżeli obliczenia nie chcą być
wymaganych przyrządów, natomiast,
stosownie do instrukcji Grzegorza
XVI z r. 1841, jeżeli przykroć jest
dla księstwa ~~istoty~~ i dobra publi-
cznego, żeby także matrymonium,
wzrostek nie darowane, w
obecności kapłana katolickiego ani-
żeli pastora do którego się udali
obliczenia, zawsze było, proboszcz
mało być obecnym. Byłoby jako
ciężki świadek, że ślubując
religijnych obywateli, materia-
li laudem praesentia, a na-
stępnie, wystawiający wra-
żonego rewolucja, matrymonium
do księgi, religijnych kopi-
sai.

Skreślając to wszystko co
się dotąd powieściato o zasadach,
postanowienia i postępowaniu.

11
Kościół pod względem materialnym
Kościółów i katechizacji, wiary,
i Kościół rzymsko-katolicki mat-
erialnie pomógł chrześcijaństwu
a niewiernym tj. poganom
lub żydom wniósł na niewiarę
i nadzieję, wiarę wyczerpaną
pomógł obłąkanym i chre-
ścijańskim nigdy nie uważał za
przeszkodę narzucając i unie-
ważniając materialność. W Łazarko-
wie i w Kropiwnie mają do latich
materialnych posredek tak daleko,
jak tylko mogą strzegąc zasad
wiarę i pewności zbawienia
swoich wiernych.

Matrzenieństwo sumienia.

Tabór krydencki I zabronił mat-
rzeniestwo tak zwanych, sumienia,
które ma temu stale kady, iż mę-
czyzna i niewiasta, bez swo-
wiedzi, bez świadków i brogo-
stawieństwa Koscielnego, wta-
jemnie sobie robili przepre-
czenie i zerwanie wspólne-
go matrzeńskiego przymia. Te-
go rodzaju matrzeństwa istnieje
do dnia dzisiejszego w Krajach
protestanckich pomiędzy kate-
chizami paucyjnymi kłoty-
przystępuje prawo, swatnia-
nia. Iż od obawiających do
matrzeństwa, przepisano. Mi-
mo iż wiele juryskto-
wów

1) Lexis XIV de Reformat. matrimonii
ci.

przecega tego prawa książkom
pamiętujemy, że przecież poważyć
autorowie. Który przypuścić im
to prawo szeregobnie ma tej
zasadzie, iż bógostawieństwo
kościelne nie potrafić z prawa
kościelnego. Dlatego, jeśli nie ma
mądrości co do intencji nawet
najwyższych, matrymonia, sumie-
ria, i protestantach książ-
ek pamiętujemy, że uważane
za rzeczywiste i ważne.

Do soboru trydenckiego,
biskup i la przywrócić bardzo wa-
żnych 2) (et causa gravi, urgenti et
urgentissima) osobom wysokie,
stanowisko w społeczeństwie naj-
wyższym, może pozwolić, żeby
bez napowiadzi, starczyły pier-

---

3) Benedykt XII. który le mat-
rymonia bullę, "Satis vobis" z 17
listopada 1741 r. wprowadził,

11.
mój przysięga, że nie ma pomieszy
nie mi żadnej przeszkody, przed
wprowadzeniem probiercem i w obecno
ści dwóch świadków sekretnie
założyć ze sobą małżeństwo.
Małżeństwo tak zawarte, in
senso ecclesiastico minus per
fectum, wpisuje się do osobnej
księgi a w księce, wyszczególni
katechizacych notuje się albo
pod anonimem lub też pod
pseudonimem naturalnem lecta
vel ficto nomine. —

poniżej przydane wymienić jako
najgłośniejszą: quando vir sive femi
na in figura matrimonii publice
degentes et de quibus nulla viget cri
minis suspicio, in occulto hanc
conventiatae perseverent. —

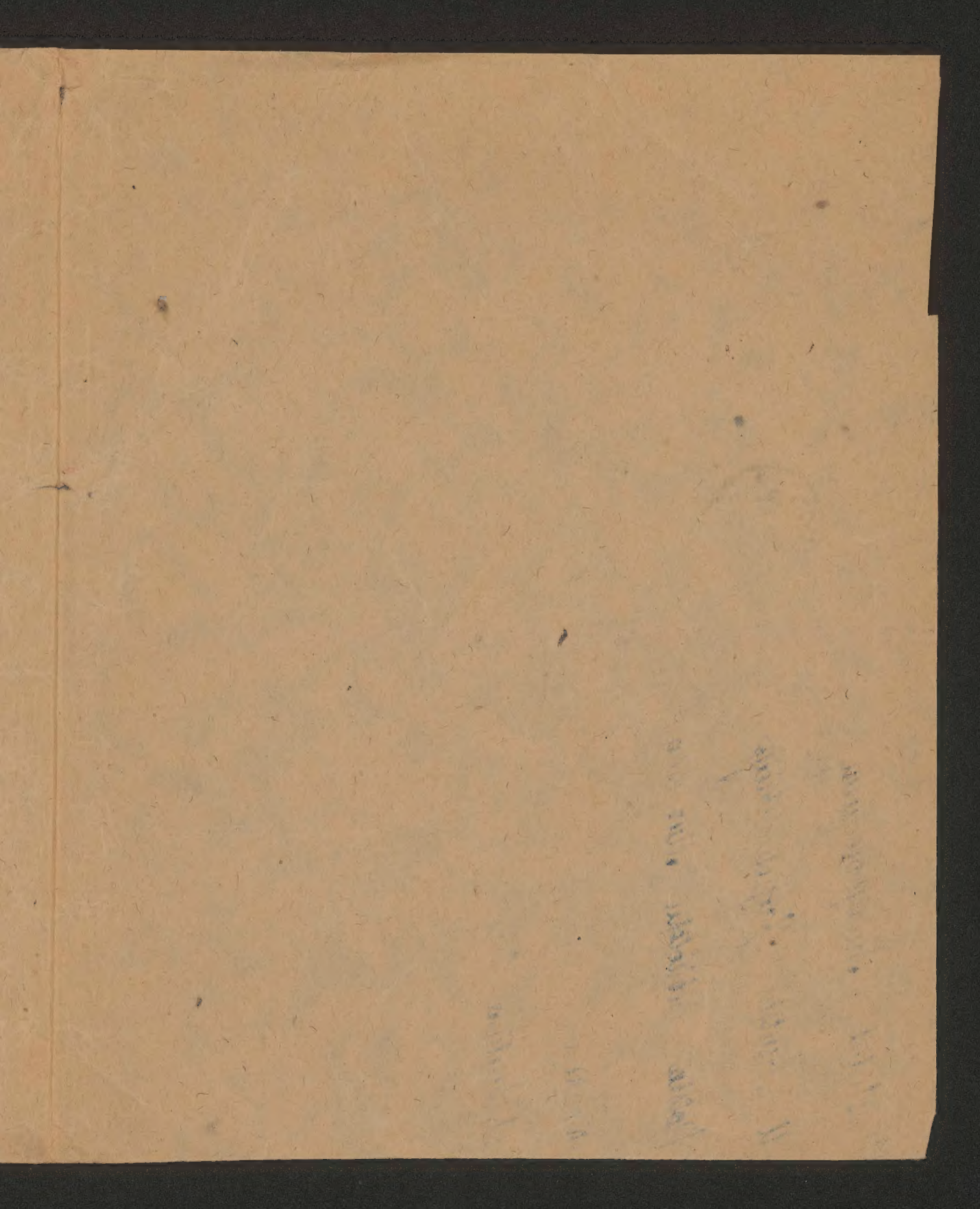

6943

11

Instytut Muzykologiczny
Uniwersytetu Jagiellońskiego
Polska Biblioteka Muzyczna

Kraków

ul. Ślaska 8

